

MØYA SOM DRØYMDE

*Middelalderballadar og hardingfeleslåttar
frå Hardanger og Voss*

LAJLA RENATE BUER STORLI

MØYA SOM DRØYMDE

Lajla Renate Buer Storli

Den blå døra til det mørke gamle mellomalderrommet er opna. Det fører oss inn i ei tid av kostbare jomfruer og stolte, modige riddarar. Musikk, song og dans. Me trør inn i ei verd som har vore gøymd og gløymd. Korleis kunne det gå til? Hadde me gjennom hundreåra, tankelause som me var, kasta lyklane? Nei, enno heng dei i hanken og høver i låsen. Eit knepp, og den rikt fylte mellomalderkista går opp. Djupt nede, på botnen, mellom soger, brungule og falma som gamle skinnbrev, ligg skrinet med dei vakre perlene. Balladearven vår. Berga gjennom pest, overtru, truskifte, nedgangstider og ny tankegang. Gløymde tonar, klare til å syngjast i all si prakt og gle øyro våre.

Det er denne døra og desse skrina Lajla Renate Buer Storli har opna. Ho auser av kjelder som var turka inn og viser med denne plata at mellomalderhistoria vår var mykje større, rikare og meir internasjonal enn me trudde.

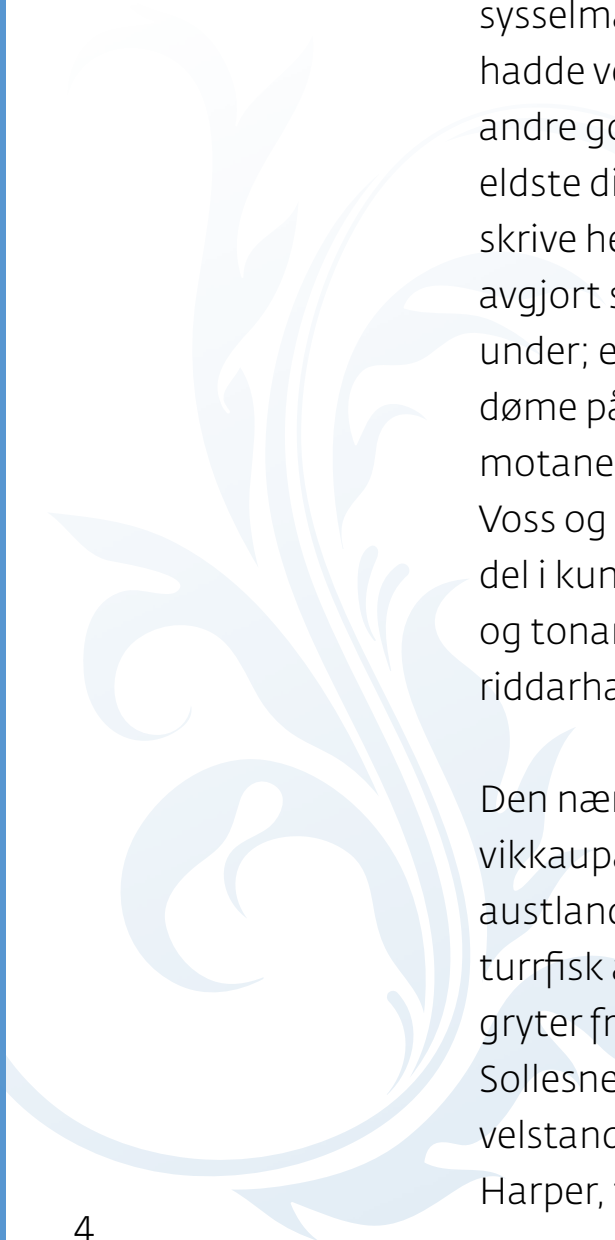
Hardanger og Voss kan visa fram noko av det beste av mellomaldersk bygningskunst i Noreg.

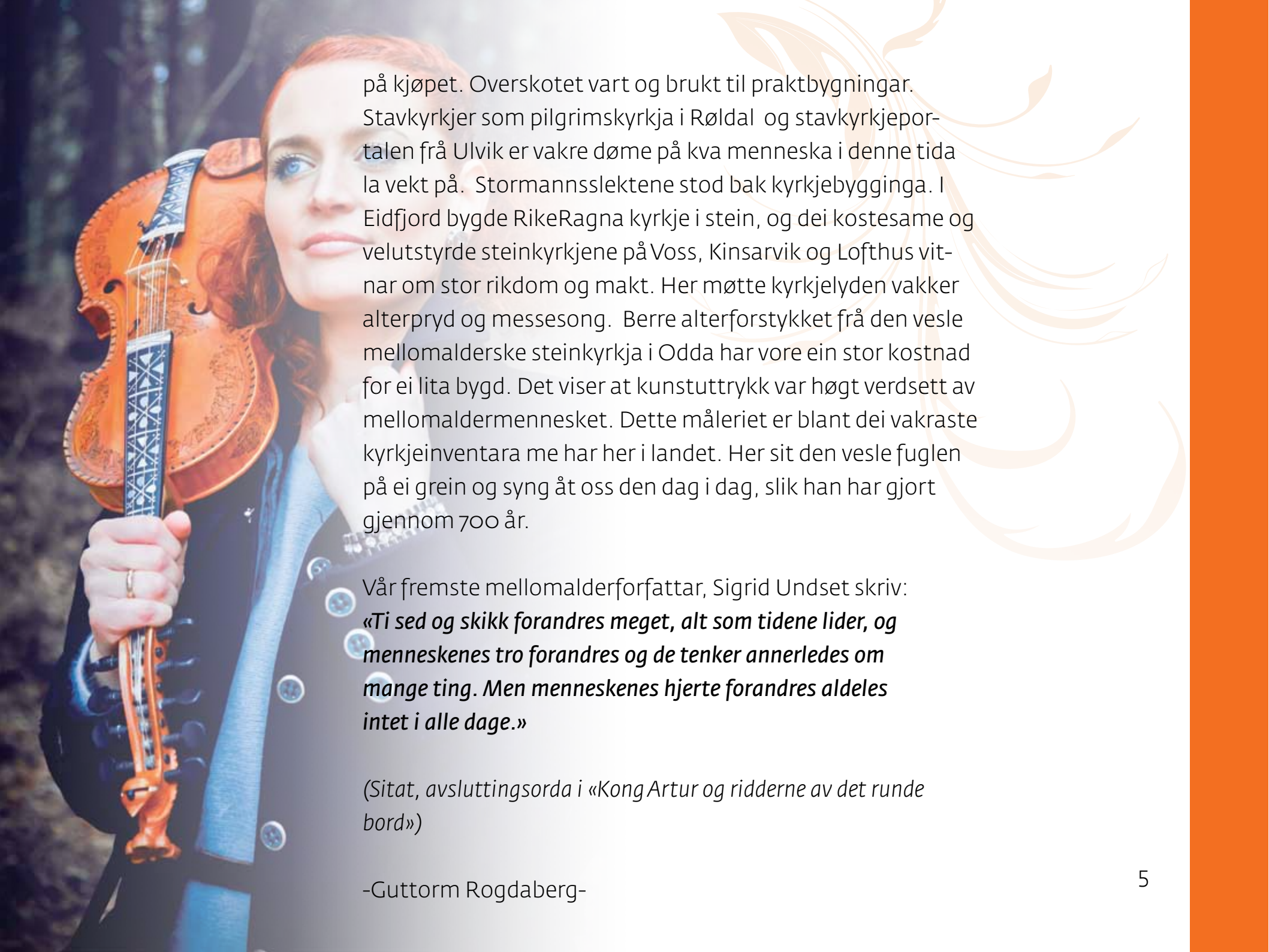
Lagmannsstova på Aga, der denne plata er innspela, er det einaste rom ein kan kalla ein mellomaldersk trehall her i landet. Bygd av riddaren, riksråden og gulatingslagmannen Herr Sigurd Brynjulvson kring 1275 som del av eit stort bustads- og administrasjonsanlegg. Loft, stover, kjellarrar, kapell og kjøken. Trepper og svalgangar batt det heile saman. Huskarane heldt vakt medan husfruer spann på handteinane sine og unge møyar drøymde om framtida. Klokkeklangen lydde frå kapellet der presten las bøner. Tenestejentene mol på handkvern og henta vatn i den djupe brunnen som framleis ligg her. Mektige menn som var godt kjende med kongen og som hadde sigla saltan sjø og svinga blanke sverd i framande land, sat kring dei same bordplatene me enno kan stryka handa over. Menneske som bar med seg tonar, ord og dansetrinn frå kongens gard i Bjørgvin, eller frå land, langt, langt sør og vest i Europa.

Denne staslege herregarden var råma for tingsete, veitsler, fest og dans. Hit kom slekta frå Sandven i Kvam og Torsnes i Jondal. Frå Finne på Voss kom riddaren som nyleg hadde sett seg opp det gilde Finneloftet. Riddaren på Lydvo hadde og eit stort loft. Det er framleis pryda med bilete

av ein vakkert kledd mann og ei kvinne som lyfter armene mot kvarandre over eit liljetre. Frå Ulvik kom sysselmannen Peter på Sponheim. Han hadde forfedrer som hadde vore like til det heilage landet. Saman med mange andre gode menn kom han til Aga ein vårdag i 1293. Det eldste diplommet som finst i samlingane på Vestlandet er skrive her den 26. mai dette året. Når saka var granska og avgjort sette gulatingslagmannen Herr Sigurd innsiglet sitt under; eit segl med dei tre franske kongelege liljene, og eit døme på kjennskap med kongehus i andre land. Dei nyaste motane frå Europa og kongsgarden i Bjørgvin kom snøgt til Voss og Hardanger. Frå 11-1200-talet skulle riddarstanden ta del i kunst som song, dikting og bokleg kunnskap. Sogene og tonane fann snøgt vegen frå riddarhall til tenarstover.

Den næraste handelsstaden for dette området var Kinsarvikkaupangen som låg strategisk til mellom det sentrale austlandsområdet og maktsenteret Bjørgvin. Salt og turrfisk austover, jern vestover. Veide frå vide fjellområde, gryter frå klebergruvene og kvernsteinar frå Kvernuri på Sollesnes gav klingande mynt. Handel og reiser førde til velstand, makt, kultur møte og ny påverknad, då som no. Harper, fløyter, trommer og strykeinstrument fylgde med

på kjøpet. Overskotet vart og brukt til praktbygningar. Stavkyrkjer som pilgrimskyrkja i Røldal og stavkyrkjeportalen frå Ulvik er vakre døme på kva menneska i denne tida la vekt på. Stormannsslektene stod bak kyrkjebygginga. I Eidfjord bygde RikeRagna kyrkje i stein, og dei kostesame og velutstyrde steinkyrkjene på Voss, Kinsarvik og Lofthus vitnar om stor rikdom og makt. Her møtte kyrkjelyden vakker alterpryd og messesong. Berre alterforstykket frå den vesle mellomalderske steinkyrkja i Odda har vore ein stor kostnad for ei lita bygd. Det viser at kunstuttrykk var høgt verdsett av mellomaldermennesket. Dette måleriet er blant dei vakraste kyrkjeinventara me har her i landet. Her sit den vesle fuglen på ei grein og syng åt oss den dag i dag, slik han har gjort gjennom 700 år.

Vår fremste mellomalderforfattar, Sigrid Undset skriv:

«Ti sed og skikk forandres meget, alt som tidene lider, og menneskenes tro forandres og de tenker annerledes om mange ting. Men menneskenes hjerte forandres aldeles intet i alle dage.»

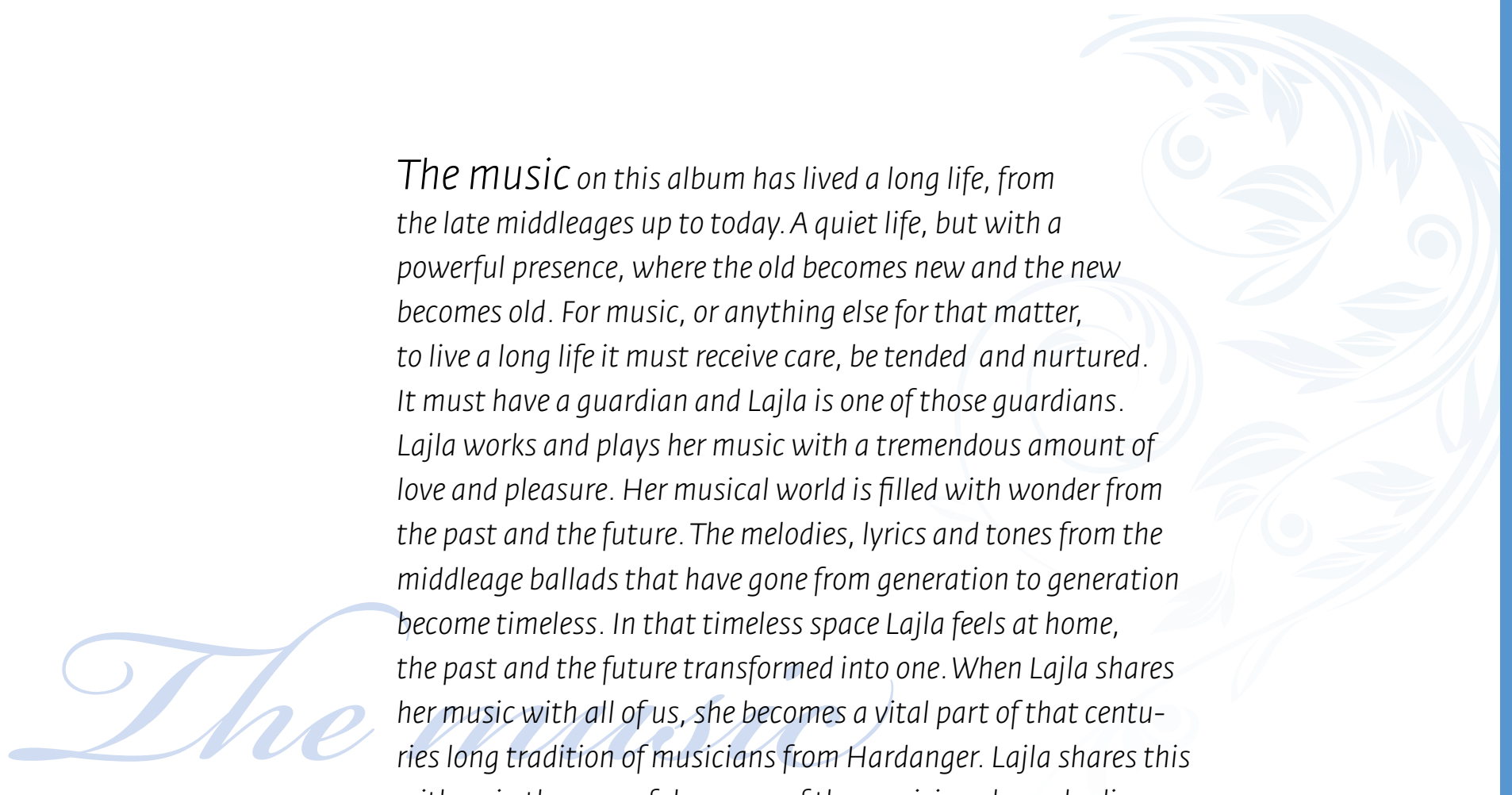
(Sitat, avslutningsorda i «Kong Artur og ridderne av det runde bord»)

-Guttorm Rogdaberg-

Musikken på denne cden har levd eit langt liv, frå sein mellomalder og fram til i dag. Eit stille liv, men med ei stor kraft, der gamalt vert nytt og nytt vert gamalt. For at musikk, eller kva anna det måtte vere, skal få lov til å leve lenge, må det få omsorg, pleie og ny næring. Ha sine vaktarar, ein slik vaktar er Lalja. Lalja spelar sin musikk og gjer sitt arbeide med stor kjærleik og glede. Hennar musikalske verd er og ei verd fylt av undring, fortid og framtid. Slåtane, tekstane og tonane i balladane, denne musikken som har gått frå generasjon til generasjon, får noko tidlaust over seg. I eit slikt ope rom føler Lalja seg heime, fortid og framtid går saman, vert eitt for ho. Når no lalja deler musikken sin med oss alle, er ho og ein lekk i den lange lekka med songarar og spelemenn i Hardanger, frå farne tider og fram til no. Ho deler dette med oss i kraft av den musikaren ho er, med alle det faglege kvaltetar dette innebær, og ikkje minst innehar ho den viktigaste, generøsitet.

-Knut Hamre-

The music on this album has lived a long life, from the late middleages up to today. A quiet life, but with a powerful presence, where the old becomes new and the new becomes old. For music, or anything else for that matter, to live a long life it must receive care, be tended and nurtured. It must have a guardian and Lajla is one of those guardians. Lajla works and plays her music with a tremendous amount of love and pleasure. Her musical world is filled with wonder from the past and the future. The melodies, lyrics and tones from the middleage ballads that have gone from generation to generation become timeless. In that timeless space Lajla feels at home, the past and the future transformed into one. When Lajla shares her music with all of us, she becomes a vital part of that centuries long tradition of musicians from Hardanger. Lajla shares this with us in the powerful essence of the musician she embodies, with all the professional qualities that this involves, and without a doubt, the most important, her unbounded generosity.

-Knut Hamre-

Herr Ole

*Melodioppskrift av Olav Sande, Voss, Hordaland.
Tekstppskrift frå 1846 av Jørgen Moe etter ukjend songar,
Hardanger, Hordaland.*

Det hendtes en aften så silde å så seint,
at man skulde søke sin hvile.
Da fikk jeg et bud ifra kjærasten min,
jeg skulle til henne hjemile.

Da gikk jeg meg i kammeret inn,
kledde på meg de sorteste klede.
Så gikk jeg meg i stallen hen,
å klappa den blakke på lenda.

Så red jeg meg til grønne volde frem,
der hørte jeg klokkerne ringa.
Ei andet jeg viste, ei heller fornam,
en hjerte det ville utspringa.

Ja vel kan jeg feste en annen hos min hånd,
men aldri fester jeg hennes like.
Hennes like finnes ikke i dette kongeland,
ja neppe i de sju kongeriker.

Hennes hender var snille, hennes fingre de var små.
Hennes øyne de var blå som en duva.
Hennes bønner de var inderlige til Gud,
i himmelrik så skal man dem skåna.

Agnete og havmannen

*Melodioppskrift av Olav Sande, Vossestrand, Hordaland.
Tekst henta frå ulike variantar i norsk balladearkiv.*

Å Netta ho gjekk på den engelske bru, x 2
så kom der ein havmann av vatnet ut å ja

Å høyre du Netta kva eg vil seia deg, x 2
vil du no vera kjærasten min å ja

Ja lat meg no vera kjærasten din, x 2
så tak meg då ned til havsens bunn å ja

Han stoppa hennar øyro han stoppa hennar munn, x 2
så førte han henne til den engelske bunn å ja

Å Netta ho sat ut med vogga å song, x 2
så høyrde ho dei engelske klokkene klang å ja

Å Netta ho gjekk seg i kyrkja inn, x 2
hennes moder kom etter i same stund å ja

Å havmannen gjekk seg i kyrkja inn, x 2
å alle små bileder dei snudde seg ikring å ja

Å havmannen bau ho ein gullskjefta kniv, x 2
å gjev den stod uti havmannens liv å ja

Netta: Forkortelse av namnet Agnete

Fyrespel

Tre fyrespel frå Hardanger. Det fyrste er etter Lars Røynstrand (Halte-Lars). Det andre er etter Hans Selland/Skutle. Det siste er Fyrespel etter Ola Håstabø. Fritt etter notenedteikningar av Arne Bjørndal.

Storebror og lillebror

Melodioppskrift av Olav Sande, Ullensvang i Hardanger, Hordaland. Tekst henta frå ulike variantar i norsk balladearkiv.

Storebror i bryngja blå,
rei seg ut i verdi vide.
Gull og borgjer vinner seg,
ingjen som torde standa for meg.

Omkved: Hildeborg hans unge brud, augo var som sol i lie.

Storebror vende sin gangar i kring,
men Lillebror rei seg i kongsgarden inn.
Jomfrua ut gjennom vindauga såg,
kva galen Svein som rir i vår gård.

Omkved: Hildeborg hans unge brud, augo var som sol i lie.

Nei ingjen galen Svein du såg,
det er din festarmann så fager og fjåg.

E du den herren som eg skal få,
kvifor glimar ikkje gullet av gangaren grå?

Omkved: Hildeborg hans unge brud, augo var som sol i lie.

Gangaren er liten og vegen er lang,
meg lystar ikkje å rida på gullet så langt.
Gull og borgjer vinner seg,
Ingen som torde standa for meg.

Jomfrua spreidde skarlagen så rød,
men kvar er dei hoffmenn min far gjeve brød?
Jomfrua knapt dei ord uttalt,
før tusen av kjemper om Lillebror falt.

Om morgonen tidleg før soli stod opp,
der låg tre lik ut i Lillebrors loft.
Den eine var Lillebror, den andre hans møy,
den tredje hans moder ho syrgde seg døy.

Omkved: Hildeborg hans unge brud, augo var som sol i lie.

Bia bia lite bån

Bånsull fritt etter Margreta Opheim, Voss.

Bia, bia lite bån
o bia lite bånnet.
Bia, bia lite bån
o bia lite bånnet.
Bia no bånnet
bia lite bånnet.
Å fuglen sit i bjørkekvist,
å syng så ven ei visa.
Å fuglen sit i bjørkekvist,
å syng så ven ei visa.
Men den vesle guten min,
han må få noko tå risa.
Men den vesle guten min,
han må få noko tå risa.
Bia no bånnet,
bia lite bånnet.

Syrgjespel

Gåteverse fritt etter Ivar Espeland/Turid Spildo, Granvin.

Kvifor site du so og ror du unge svein?
Kvifor site du so og ror du unge svein?
Eg kan ikkje ro, men graset det gror i grønne eng.
Eg har vel spørt men og hørt
at din fader er nu død.
La døy, la døy som døya vil,
la døy, la døy som døya vil,
når eg og min kjæraste har det vel.
Statt opp, statt opp du unge svein!
Din fader er oppstanden igjen.

Springar etter Ola Rogdo

*Fritt etter notenedteikning av Arne Bjørndal,
etter Ola Rogdo, Hardanger.*

Målfrid mi frue

*Melodioppskrift av Olav Sande, Voss, Hordaland.
Tekstppskrift frå 1846 av Jørgen Moe etter ukjend songar,
Hardanger, Hordaland.*

Ka e´ de for ein gangar grå
-Målfrid mi frue-
hver morgen for din dør mon stå?
-Tora lille, Tora ligge å lure

Det er slet ingen gangar grå
-Målfrid mi frue-
det er min faders asener små.
-Tora lille, Tora ligge å lure

Hva er det for en ridder fin
-Målfrid mi frue-
hver morgen sover i armen din?

Det er slet ingen ridder fin,
-Målfrid mi frue-
det er liten Kirsti, ternen min.
-Tora lille, Tora ligge å lure

Hva er det for et barneskrig,
-Målfrid mi frue-
hver morgen jeg hører i buret dit?

Det er slet ikke at høre så,
-Målfrid mi frue-
liden Kirsti græder for noen små.
-Tora lille, Tora ligge å lure

Ja før den fattes kvinden svar,
-Målfrid mi frue-
før fattes der vand i vesterhav.
-Tora lille, Tora ligge å lure

Lærdølingen, springar etter Nils Flatabø

*Fritt etter notenedteikning av Arne Bjørndal,
etter Hallgeir Botnen, Hardanger.*

Terningspelet

*Melodioppskrift av Olav Sande, Vossestrand, Hordaland.
Tekst henta frå ulike variantar i norsk balladearkiv.*

Å hører du gangarpilt kva eg seier deg,
lyster du kje leike på tavelbord med meg.

Omkved:Forbinden den fryd, så leva vi tilsaman båe.

Eg kan ikkje leike på tavelbord med deg,
eg har ikkje gullet å setja opp mot deg

Omkved:Forbinden den fryd, så leva vi tilsaman båe.

Set så opp din kjortel om den var noko grå,
så set eg opp gullkrona mi tak den om du kan få.

Omkved:Forbinden den fryd, så leva vi tilsaman båe.

Gullterningen over tavelbordet rann,
liten gangarpilt han tapa, skjønn jomfrua ho vann.

Omkved:Forbinden den fryd, så leva vi tilsaman båe.

Set so opp dine hanskar, og set so opp din hatt,
så set eg opp æra mi, dertil og min skatt.

Gullterningen over tavelbordet rann,
skjønn jomfrua ho tapa, liten gangarpilt han vann.

Jomfrua sette seg og slo ut sitt hår,
Gud trøyste og Gud bære meg for giftarmål eg får.

Gangarpilten svirra på golvet med sin kjepp,
å du får betre giftarmål, enn du var noko verd.

Eg er slett ingen gangarpilt om du no seier så,
eg er den beste kongeson som sole skine på.

Omkved: Forbinden den fryd, så leva vi tilsaman båe.

Rull etter Ola Håstabø

*Fritt etter notenedteikning av Arne Bjørndal,
etter Severin Kjerland, Hardanger.*

Møya som Drøymde

*Melodioppskrift av Olav Sande, Voss, Hordaland.
Tekst henta frå ulike variantar i norsk balladearkiv.
Mellomspel i songen: Variant av gåtevisa Svein Svane
frå Ulvik i Hardanger, Hordaland.*

Han Endel han banka på døra med fing,
han Endel han banka på døra med fing.
Statt upp Rishilda lukka meg inn,
aha statt upp Rishilda lukka meg inn.

Andre Møyar dei spinne i lag,
andre Møyar dei spinne ilag.
Du blir aldri av svevnen vak,
aha du blir aldri av svevnen vak.

Eg drøymde om ein fuglaflokk,
eg drøymde om ein fuglaflokk.
Dei fauk høgt i min faders loft,
aha dei fauk høgt i min faders loft.

Eg drøymde om eit korilleband,
eg drøymde om eit korilleband.
Det var over Noregs land,
aha det var over Noregs land.

Det du drøymde om den fuglaflokk,
det du drøymde om den fuglaflokk.
Det er alt ditt brurafolk,
aha det er alt ditt brurafolk.

Det du drøymde om korilleband,
det du drøymde om korilleband.
Du vert Dronning av Noregs land,
aha du vert Dronning av Noregs land.

*Korilleband: kjem frå Telemark, tyder perlebånd
Korillstein: tyder farga glas*

Rull etter Hans Selland/Skutle

Fritt etter notenedteikning av Arne Bjørndal, etter Lars Istad.

Der stander en jomfru

*Oppskriften av Ludvig Mathias Lindemann,
etter Sigrid Thoresdatter Jordal, Odda, Hordaland.*

Tekst/melodi henta frå boka Folkesongar i Hordaland, v/ Reidun Horvei.

Der stander en jomfru ved vandenpost
og øste det vann så kolde.
Aha, ja å ja og øste det vand så kolde.

Da kom der en ridder ridende frem
alt i den samme stunde.
Aha ja å ja alt i den samme stunde.

Ak! Må jeg nu sove hos deg i natt,
å sove hos deg alene.
Aha ja åja å sove hos deg alene.

Å vil du sove hos meg i natt,
å sove hos meg alene,
så skal du skaffe meg roser tre og hver av sine kolører,
aha ja åja hver av sine kolører.

Å skal jeg skaffe deg roser tre
og hver av sine kolører,
så skal du skaffe meg sønner tre og ennå jomfru være,
aha ja åja og ennå jomfru være.

Å skal jeg skaffe deg sønner tre
og ennå jomfru være,
så skal du gjøre meg vugger tre og ingen spon avskjære,
aha ja åja ingen spon avskjære.

Å skal jeg gjøre deg vugger tre
og ingen spon avskjære,
så skal du telle stjernene på himmelen den klare,

Å skal jeg telle stjernene
på himmelen den klare.
Så skal du gjøre min stige så høy at den til himmelen rekker.
Aha ja åja at den til himmelen rekker.

Akk kjære min jomfru du bliver for klog!
Jeg får nu lade deg fare.
Aha ja åja jeg får nu lade deg fare.

Der stander en jomfru ved vandenpost
og øste det vann så kolde.
Aha, ja å ja og øste det vand så kolde.

Inga Litimor

*Melodioppskrift av Olav Sande, Eksingadalen, Hordaland.
Tekst henta frå boka Sole mi sæla v/ Berit Opheim.*

Inga litimor på handkvern i kongsgarden mol,
og kveder dei små visone om ljøs og liv og sol.
Aldri nokon kunne kveda som ho Litimor,
den unga og vena.

Og alle kongens sveinar vart kalla for sin drott.
«Kven var det no som leika den vene harpeslått?»

Til svara kongens drenger «Me harpa har forgjett,
det er ho Inga Litimor som syng så vent å lett.»
Aldri nokon kunne kveda som ho Litimor,
den unga og vena.

Ho kom seg til kongshalli i skor frå finnegamm,
med hjartebank i bringa det bar for kongen fram.
Aldri nokon kunne kveda som ho Litimor,
den unga og vena.

«For kongen, vesle Inga, i dag du kveda skal,
til løn gjev han deg kleda som jomfru i sin hall.»

«Takk stor er kongens gåve og ærefull å få,
men sut og saknad ingen seg munde kle`ifrå.»

Aldri nokon kunne kveda som ho Litimor,
den unga og vena.

«Men stolte Inga Litimor, din song må kongen få,
om så hans kongekruna skal med på kjøpet gå.»

«Gullstasen din du spare, du unge, dyre drott,
stolt Inga berre syng i sitt eige kongeslått.»

«Så høyr eit ord, mitt siste: eg byd deg brudelin.
Det er den unge kongen som sjølv må verta din.»
Aldri nokon kunne kveda som ho Litimor,
den unga og vena.

«Men då må kongen vita han ikkje skjemmast tarv,
for eg er kongedotter og han sit i min arv.»

Og det vart vigsleveitsle, og songen auka på,
og har´kje nyst dei slutta så varer det endå.
Aldri nokon kunne kveda som ho Litimor,
den unga og vena.

PLATA ER STØTTA AV:

- Norsk Kulturråd
- MFOs vederlagsfond
- Eidfjord kommune
- Halldor O. Opedal sitt fond for ålmennyttige føremål
- Jondal Mållag
- Ullensvang Mållag
- Kinsarvik bygdekvinnelag
- Odda Ungdomslag
- Rådet for folkemusikk og folkedans

GJESTEARTISTAR

Kirsten Bråten Berg - song
Kim André Rysstad - song
Stein Villa - langeleik / harpe / fløyte
Knut Hamre - hardingfele

PRODUSENTAR

John Ole Morken
Kirsten Bråten Berg

MIKS OG MASTRING

Audun Strype

Alle arrangementa er gjort av Lajla Renate Buer Storli og gjestemusikarane.
Innspelt i Lagmannstova Agatunet i Hardanger 11-14 mars 2013 og StrypeAudio 1 mai 2013.

FOTO

Foto frå Agatunet: Mette Bleken
Portrettbilete: Aimée Markussen Hansen

TAKK TIL

GRAPPA MUSIKKFORLAG v/ Helge Westby som gav meg muligheten til å spele inn desse nydelige perlene av musikkhistorie! Takk for at de/du ville gi ut Møya som drøymde!

KIRSTEN BRÅTEN BERG for at du fikk trua på prosjektet og viste veg til Grappa Musikkforlag. Takk og for inspirasjon gjennom mange år! Du har vore ein fantasisk produsent, som fekk det gode ut av meg og medmusikarane. At du er ein del av plata gjer meg stolt og audmjuk!

JOHN OLE MORKEN for at du ville vere min produsent. Takk for at du lyser for meg, slik at eg finn min sti. Musikken din skapar glede og varme kvar ein dag i livet mitt!

KIM ANDRE RYSSTAD for røysta di som legg varme hender på hjarto våre. Takk for at du vil ta del på plata, eg elsker å synge med deg!!

STEIN VILLA som tryllar fram dei vakraste tonar på harpe og langeleik. Eg er så takknemlig og stolt av at du ville vere med på dette!

KNUT HAMRE som gjennom mange år har vist ein veg av kjærleik til musikken. For at du har opna opp nye vegar til musikken i Hardanger, takk for alt det gode du tilfører av visdom, energi og musikk.

AUDUN STRYPE for at du tok sjansen på å bli med til Agatunet, og for din magiske evne til å lage lyd!

GUTTORM ROGDABERG for at du gav av heile deg under innspelinga! Takk for alt du har lært meg om Hardanger si historie og for den nydelige teksten til coveret mitt! Takk for at du har tatt vare på Agatunet!

HARDANGER OG VOSS MUSEUM v/ Hardanger Folkemuseum/Agatunet for at me fekk vere i Lagmannstova! Takk for eit fint samarbeid!

HÅKON KVESTAD for utlån av isolasjon som gav perfekte lydforhold og varme i lagmannstova!

MORTEN HÅVIK for god hjelp under innspjelingsprosessen.

AIMÈE MARKUSSEN HANSEN for fantastiske portrett bilete til cover.

LIZ JEANETTE SOLHAUG BRANDTENBORG for nydelig styling av hår og sminke.

STRONG DESIGN for flott design av platecover.

MARY JONES BAUMANN for flott engelsk oversetting.

METTE BLEKEN for flotte bilete frå lagmannstova.

NASJONALBIBLIOTEKET for bruk av illustrasjonar.

MADS KURÅS for lån av fele.

ASTARTE INPIRATION for all visdom og kjærleik!

HERR OLE

Vokal:Lajla Renate Buer Storli

AGNETE OG HAVMANNEN

Vokal:Lajla Renate Buer Storli

Vokal: Kim André Rysstad

Harpe: Stein Villa

FYRESPEL

Hardingfele: Lajla Renate Buer Storli

Hardingfele: Knut Hamre

STOREBROR OG LILLEBROR

Vokal:Lajla Renate Buer Storli

BIA BIA LITE BÅN/SYRGJESPEL

Vokal:Lajla Renate Buer Storli

Vokal: Kirsten Bråten Berg

SPRINGAR ETTER OLA ROGDO

Hardingfele: Lajla Renate Buer Storli

MÅLFRID MI FRUE

Vokal:Lajla Renate Buer Storli

Vokal: Kirsten Bråten Berg

Vokal: Kim André Rysstad

Langeleik/fløyte: Stein Villa

Hardingfele: Knut Hamre

LÆRDØLINGEN

Hardingfele: Lajla Renate Buer Storli

TERNINGSPELET

Vokal:Lajla Renate Buer Storli

RULL ETTER OLA HÅSTABØ

Hardingfele: Lajla Renate Buer Storli

MØYA SOM DRØYMDE

Vokal:Lajla Renate Buer Storli

Harpe: Stein Villa

RULL ETTER HANS SELAND/SKUTLE

Hardingfele: Lajla Renate Buer Storli

Hardingfele: Knut Hamre

Langeleik: Stein Villa

DER STANDER EN JOMFRU

Vokal:Lajla Renate Buer Storli

Vokal: Kim André Rysstad

INGA LITIMOR

Vokal:Lajla Renate Buer Storli

Langeleik: Stein Villa

	HCD7278	GRAPPA MUSIKKFORLAG © 2013		ISRC: NOGHH1378010 - 140	
	www.grappa.no info@grappa.no		NORSK KULTURFOND Kulturrådet		
	All trademarks and logos are protected. All rights of the producer and of the owner of the work reproduced reserved. Unauthorised copying, hiring, lending, public performance and broadcasting of this record prohibited.				